

[Erhard Jakobsen.]

foran et valg. For det er jo det, der er tilfældet. Der er jo ikke tale om, at partier ikke kan forstå og ikke kan erkende; der er bare tale om, at når partier er gået til valg på noget, så forsøger de at holde deres valgløfter, og det gør det naturligvis svært at give afkald på en hel masse for at imødekomme andre partier; så enkelt er i og for sig det.

Hvad der så gør det indviklet, det er, når forskellige partier skal til at søge en masse undskyldninger for det, de gør, og begynder at jonglere med tal og herunder tal, der har helt forskellig baggrund. Storebededagsforliget, som hr. Glistrup var inde på, gav hr. Glistrup lejlighed til at jonglere med tal og misbruge tal og misbruge et forlig. Storebededagsforliget, som jo gik på en hel masse afgifter, der skulle vedtages, indeholdt ganske rigtig en aftale mellem 5 partier om, at man var forpligtet til at skabe for 5 mia kr. besparelser, og det var 5 mia 1973-kr., og det nærmer sig 7 mia kr. i 1975-kr. Så langt er det korrekt, og så langt har disse partier levet op til forpligtelsen, og det ved hr. Glistrup, men det glemte han at fortælle heroppefra.

Så var der et beløb på 10 mia kr. Det var den skattelettelse, som man gerne ville give som følge af de 7 mia 1975-kr. i besparelser. Men se, dér har hr. Glistrup misforstået noget, og det må være hans fejl, for alle de andre partier har klart forstået, hvad der lå i det. Der lå det i det, at så påtog de 5 partier sig forpligtelsen til i fællesskab på grundlag af 7 mia kr. i besparelser at finde mulighed for 10 mia kr. skattelettelse. Ingen har været i tvivl om, at momsen indgik i det billede. Jeg skal indrømme, og det var regeringens fejl, man var alt for længe om at sige det, jeg prøvede fra denne talerstol 6, 7, 8 gange at få en erkendelse af, at det, man tænkte på, det var momsen, men man ville ikke sige det. Nu har man resultatet. I sidste øjeblik står man med en hel masse, er det ikke pærevælling, det hedder, fordi man ikke klart sagde, det var momsen, man tænkte på, hvad det faktisk var. Det er et godt eksempel på, hvordan den gammeldags forhandlingsfacon, at man sidder og holder sine kort tilbage indtil sidste øjeblik, spiller tolt fallit. Nu må vi nøjes med en lettelse i de direkte skatter på 7 mia kr., hvor vi

kunne have fået 12 mia kr. i stedet for, ja, 5 + 7 mia kr.

Momsens rolle er blevet stærkt fortegnet, og her synes jeg nok, der er en hel del partier, der siger noget helt andet, end de før i tiden har sagt. Momsen er ikke, som man siger det, noget, der vender den tunge ende nedad. Det er undersøgt gang på gang, det passer ganske enkelt ikke. Det vil sige, det kommer an på, hvor man lægger den tunge ende. For jeg har truffet mennesker med 100.000 kr. i indtægt, der mener, at de hører til de dårligst stillede, de udbyttede og alt det her forskellige, og jeg skal indrømme, at hvis det er den tunge ende, der ligger dernede, så kan de ikke undgå at blive ramt af momsen.

Man har også påstået, at momsen skulle forøge omkostningerne. Det gør den da ikke, hvis den erstatter de direkte skatter. Man tror da ikke, at det, folk skal betale i direkte skat, undgår at påvirke omkostningerne. Det er der da ingen der for ramme alvor vil påstå, og derfor er det klart, at hvis en momsforhøjelse bliver brugt til at lette de direkte skatter, så påvirker det ikke i sig selv omkostningerne. Men enhver ved også, at hvis det var forårets arbejdsmarkedsforhandlinger, man tænkte på, så ville det, og det er sagt klart fra arbejdsmarkedets parter, have gjort noget større indtryk på dem, der skal ud og forhandle løn til foråret, om lettelsen i de direkte skatter havde været 12 mia kr. i stedet for 7 mia kr. Det fremgår også klart af de udtalelser, der er kommet frem fra LO.

Men never mind, centrum-demokraterne har ikke ønsket på nogen måde at stå bittert og surt og holde sig tilbage, fordi man ikke ville tage den momsforhøjelse med, som var forudsætningen for, at man kunne nå frem til de 10 mia kr. og de 12 mia kr., der kunne have ligget i det. Centrum-demokraterne var det eneste parti, der foran valget vedede at sige det rent ud til vælgerne: der bliver ingen skattelettelse af overvældende betydning, hvis ikke man gennemfører en momsforhøjelse på 5 pct. Vi sagde det rent ud. Havde andre partier gjort det også, så havde vi i dag haft et skatteforlig, der var stort og betydningsfuldt, hvor vi nu har ét, der er lille, men absolut ikke af den grund betydningsløst.

Socialdemokratiet spillede sit eget spil.